

REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE

Številka: Up-611/04-16

Datum: 9. 11. 2006

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi A. A. iz Ž. na seji 9. novembra 2006

odločilo:

1. Sodba Višjega sodišča v Ljubljani, št. I Cpg 512/2004 z dne 17. 6. 2004 in sodba Okrožnega sodišča v Ljubljani št. 7 Pg 189/2003 z dne 26. 1. 2004 se razveljavita.
2. Zadeva se vrne Okrožnemu sodišču v Ljubljani v novo odločanje.

Obrazložitev

A.

1. Sodišče prve stopnje je zavrnilo tožbeni zahtevek pritožnika, da mu mora tožena stranka (Republika Slovenija) plačati 273.972,20 SIT z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ter pritožniku naložilo plačilo pravnih stroškov tožene stranke. Ugotovilo je, da se pritožnik kot najemnik in Cankarjev dom (v nadaljevanju CD) kot najemodajalec internega lokala v CD na podlagi 22. člena najemne pogodbe nista dogovorila, da bi imel najemnik v poletnih mesecih (julij in avgust) leta 1991 pravico do obratovanja lokala. Za mesec september pa je ugotovilo, da v CD ni bilo prireditev in posledično pritožnik ni bil upravičen poslovati. Pritožbeno sodišče je pritožbo pritožnika zavrnilo.
2. Pritožnik v ustavni pritožbi navaja, da sodišči na posamezne, za odločitev bistvene navedbe, nista odgovorili ter da svoje odločitve nista obrazložili. Tako naj se ne bi opredelili do njegovih navedb, da bi času od julija do septembra 1991 v najetih prostorih lahko opravljal gostinsko dejavnost, saj so v tem času potekale tiskovne konference in z njimi povezane dejavnosti, in da mu je Teritorialna obramba (v nadaljevanju TO) oziroma Slovenska vojska (v nadaljevanju SV) z zasedbo prostorov preprečila poslovanje, niti pojasnili, zakaj dejstva, ki jih je navajal, štejeta kot nedokazana. S temi navedbami pritožnik utemeljuje kršitev pravice do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave.
3. Senat Ustavnega sodišča je s sklepom št. Up-611/04 z dne 4. 4. 2006 ustavno pritožbo sprejel v obravnavo. V skladu z določbo 56. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju ZUstS) je Ustavno sodišče ustavno pritožbo poslalo Višjemu sodišču v Ljubljani, v skladu z določbo 22. člena Ustave pa nasprotni stranki v gospodarskem sporu, ki na ustavno pritožbo nista odgovorila. Ustavno sodišče

je v postopku odločanja pridobilo pravdni spis Okrožnega sodišča v Ljubljani št. 7 Pg 189/2003.

B.

4. Pritožnik je ves čas postopka (tudi v pritožbi) navajal, da so v obdobju od julija do septembra 1991 v CD potekale tiskovne konference, ter poudarjal, da bi bil zato upravičen v najetem prostoru opravljati gostinsko dejavnost, vendar pa tega ni mogel, ker sta mu prostore zasedli SV oziroma TO. Zastavlja se torej vprašanje, ali sta sodišči v obrazložitvi izpodbijanih sodb odgovorili na njegove navedbe.

5. Pravica stranke, da se izjavi, ter obveznost sodišča, da se z navedbami strank seznanijo, prouči njihovo dopustnost in pravno pomembnost ter se do njih, če so dopustne in za odločitev pomembne, v obrazložitvi svoje odločbe opredeli, izhaja iz pravice do enakega varstva pravic (22. člen Ustave).

6. Odločitev sodišča prve stopnje, ki jo je potrdilo Višje sodišče, se nanaša na preostali del tožbenega zahtevka, tj. na znesek, ki presega vrednost blaga, ki ga je zasegla tožena stranka, po nabavnih cenah, ki jih je zatrjeval pritožnik, in ki mu je bil priznan v okviru ugodilnega dela sodbe št. 7 Pg 74/99 z dne 19. 9. 2000. Iz obrazložitve prvostopenjske sodbe izhaja, da pritožnik ni upravičen do spornega zneska, ker v obdobju od julija do septembra 1991 ni bil upravičen do poslovanja. Za julij in avgust je sodišče menilo, da bi bil pritožnik upravičen do plačila le, če bi obstajal poseben dogovor s CD. S takšno oceno se je strinjalo tudi Višje sodišče, v njeno pravilnost pa se Ustavno sodišče ne more spuščati. Glede možnosti poslovanja lokala v mesecu septembru pa je prvostopenjsko sodišče navedlo le, da v CD ni bilo prireditev. Vendar je treba upoštevati, da je prvostopenjsko sodišče kot nesporno ugotovilo, da je SV oziroma TO pritožniku preprečila nadaljnje opravljanje dejavnosti že junija 1991, ko se je začel spopad z nekdanjo jugoslovansko armado. Pritožnik je ves čas opozarjal, da je bil CD ves čas odprt, saj so v njem potekale tiskovne konference. Sodišči pa nista pojasnili, zakaj tiskovne konference niso bile zadosten razlog za poslovanje bifeja v mesecu septembru. Za to namreč po pogodbi ni bil potreben poseben dogovor, poleg tega je šlo za bife interne narave, ki je bil med drugim namenjen tudi zaposlenim v CD.

7. Ker se sodišči do okoliščin, ki bi lahko bile podlaga za drugačno odločitev, nista opredelili, je bila pritožniku kršena pravica do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave. Ustavno sodišče je zato izpodbijani sodbi razveljavilo in zadevo vrnilo sodišču prve stopnje v novo odločanje.

C.

8. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk, Jože Tratnik in dr. Dragica Wedam Lukić. Odločbo je sprejelo soglasno.

Predsednik
dr. Janez Čebulj